

บทบรรณาธิการ

การเลือกหัวข้อวิจัย

Research Topic Selection

สุภัททา ปินทะพะพทย์*

ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ คณะพัฒนารัฐกิจและอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

Supatta Pinthapataya*

Specialist Faculty of Business and Industry Development, King Mongkut's University of Technology North Bangkok.

*Corresponding Author, Tel. 08 4558 8054, E-mail: supatta.p@bid.kmutnb.ac.th

DOI: 10.14416/j.bid.2022.11.009

© 2022 King Mongkut's University of Technology North Bangkok. All Rights Reserved.

การเลือกหัวข้อวิจัย

การเลือกหัวข้อวิจัยสำหรับผู้วิจัยที่ต้องเริ่มต้นคิดหัวข้อเรื่องขึ้นมาด้วยตัวเองเป็นเรื่องที่หนักใจซึ่งก็มักทำให้รู้สึกท้อแท้และในที่สุดก็จะละทิ้งความตั้งใจที่จะทำการวิจัยไป มีคำกล่าวที่ว่าทุกเรื่องที่เป็นปัญหาสามารถนำมาทำการวิจัยได้ทั้งที่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในวงกว้างหรือปัญหาที่เป็นเฉพาะรายกรณีที่เราเรียกว่าเป็นกรณีศึกษา เพียงแต่ต้องพิจารณาเงื่อนไขที่ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมที่จะทำวิจัยเท่านั้นและเงื่อนไขก็มักจะขึ้นอยู่กับความคิดเชิงตรรกะของผู้วิจัย สำหรับข้อเสนอแนะในการพิจารณาเงื่อนไขในการเลือกหัวข้อเรื่องวิจัย ต่อไปนี้เป็นแนวคิดเฉพาะตัวผู้เขียนซึ่งต้องการแบ่งปันความคิด ดังนี้

1. เงื่อนไขทางด้านจรรยาบรรณ เช่น เป็นงานวิจัยที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์กรในภาพรวมทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม เช่น ทำให้ผู้อ่านเล็งเห็นถึงความไม่มีจริยธรรม คุณธรรม หรือ จรรยาบรรณ โดยเฉพาะนำมากล่าวอ้างว่าองค์กรต้องการลดต้นทุน หรือ เป็นงานวิจัยที่มีการกล่าวอ้างที่ทำให้สามารถระบุงค์กรหรือตัวตนของบุคคลอย่างชัดเจนที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียซึ่งต้องระวังในงานวิจัยที่เป็นกรณีศึกษา เป็นต้น

2. เงื่อนไขเกี่ยวกับปัญหาที่จะทำการวิจัยซึ่งเป็นเงื่อนไขที่ทำให้เห็นว่าปัญหานั้นอาจไม่จำเป็นต้องนำมาวิจัยก็ได้ เนื่องจากการแก้ไขที่ใช้แค่ความคิดแบบมีวิจารณ์ญาณหรือแค่เป็นสามัญสำนึกก็สามารถแก้ไขปัญหานั้นได้แล้ว เช่น การจัดเก็บขวดที่ใช้แล้วหรือวัสดุเหลือใช้เพื่อนำกลับมาใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่อาจไม่จำเป็นต้องวิจัย เพราะแม้แต่ผู้รับซื้อของเก่ายังดำเนินการได้โดยไม่ต้องพึ่งงานวิจัยแต่อย่างใด หรือ การศึกษาแนวทางการสร้างแรงจูงใจของหัวหน้างานในการสั่งงานผู้ใต้บังคับบัญชา ปัญหาคือ หัวหน้างานมักชอบลงมือทำเองและไม่ชอบการสั่งงาน ดังนั้นแนวทางแก้ไขน่าจะเปลี่ยนหัวหน้างานเพื่อไม่ให้เสียเวลาและเสียงานซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์แก่องค์กรมากกว่านำมาทำวิจัยเพื่อค้นหาแนวทางในการจูงใจ

3. เงื่อนไขที่มีหลักปฏิบัติอยู่แล้วอาจไม่จำเป็นต้องวิจัย เช่น ต้องการให้รัฐช่วยเหลือเมื่อขาดเงินทุนก็ต้องปฏิบัติตามกฎกติกา ถ้าต้องการเป็นช่างซ่อมบำรุงที่มีใบอนุญาต หรือ เป็นนักบัญชีที่สามารถตรวจสอบบัญชีได้ก็ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานอาชีพนั้น และการจะได้ใบประกอบอาชีพหรือไม่ก็ต้องเป็นความสามารถที่จะสอบผ่านเกณฑ์นั้น ๆ ได้ซึ่งเป็นการเฉพาะคนด้วย ส่วนคุณลักษณะพื้นฐานของบุคคลที่จะสามารถสอบผ่านได้ก็คล้าย ๆ กัน จึงไม่น่าใช่ปัญหาที่จะนำมาทำวิจัย

4. เงื่อนไขด้านความสำเร็จในการทำวิจัย ซึ่ง ธีรรัตน์ อริยะประเสริฐ ได้บรรยายในการสัมมนาเชิงวิชาการในชื่อเรื่อง การเลือกหัวข้อวิจัย โดยเสนอแนะว่าถ้าต้องการทำวิจัยให้สำเร็จต้องพิจารณา คำว่า MIRA เพื่อนำมาเป็นเงื่อนไขสำหรับผู้วิจัย ตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 คือ M Motivation หมายความว่า ผู้วิจัยควรต้องมีแรงจูงใจ โดยรู้สึกเรื่องนี้น่าสนใจ อยากทำ รู้สึกท้าทาย

ขั้นตอนที่ 2 คือ I Impact หมายความว่า ผู้วิจัยควรต้องเข้าใจถึงผลกระทบทั้งในด้านดีและด้านไม่ดีที่จะเกิดขึ้นจากงานวิจัยนี้

ขั้นตอนที่ 3 คือ R Relevance หมายความว่า ผู้วิจัยควรต้องมีองค์ความรู้พอสมควรกับสิ่งที่จะทำการวิจัยนั้น หรืออยู่ในวงการนั้น สามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมได้

ขั้นตอนที่ 4 คือ A Achievable หมายความว่า ผู้วิจัยควรต้องมองเห็นธงของความสำเร็จของการทำวิจัย เช่น มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีแนวทางในการเก็บข้อมูล มีผู้สนับสนุน มีเวลาเพียงพอในการทำวิจัย เป็นต้น

เงื่อนไขที่กล่าวมานี้ เป็นความคิดเห็นส่วนตัวซึ่งถ้ามีท่านผู้ทรงคุณวุฒิท่านใด จะมีความคิดเห็นเพื่อเสนอแนะเพิ่มเติมหรือมีข้อวิพากษ์ประการใด ก็ยินดีน้อมรับเพื่อเป็นการช่วยกันให้เกิดแนวคิดที่จะทำให้การวิจัยมีคุณค่าที่คู่ควร

รองศาสตราจารย์ ดร. สุภัททา ปิณฑะแพทย์

บรรณาธิการ